

Sygn. akt III KK 210/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący)
SSN Zbigniew Puzkarski (sprawozdawca)
SSN Andrzej Ryński

Protokolant Teresa Jarosławska

w sprawie **M. D.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 16 lipca 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w E.

z dnia 6 lutego 2014 r.

- 1. uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. orzekającej o połączeniu kar pozbawienia wolności wymierzonych M. D. wyrokami Sądu Rejonowego w E. : z dnia 28 lutego 2011r. w sprawie o sygn. ... 980/10 oraz z dnia 12 kwietnia 2011r. w sprawie o sygn. ... 909/10, i w tym zakresie na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 572 k.p.k. umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego;**
- 2. wydatkami związanymi z rozpoznaniem kasacji obciąża Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w E., po rozpoznaniu wniosku skazanego M. D. o wydanie wyroku łącznego, w dniu 6 lutego 2014 r. w sprawie o sygn. akt ... 1095/13, wydał wyrok łączny, którym na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzył dwie kary łączne, łącząc jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone temu skazanemu pięcioma wyrokami Sądu Rejonowego w E., w tym (w pkt II części dyspozytywnej) karę 10 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem z dnia 28 lutego 2011 r., sygn. akt ... 980/10, za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k., popełnionych 11 września i 25 października 2010 r. oraz karę 6 miesięcy pozbawienia wolności wymierzoną wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2011 r., sygn. akt ... 909/10, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k., popełnione od 17 do 24 sierpnia 2010 r. Przyjmując, że zachodzi realny zbieg tych przestępstw, Sąd wymierzył skazanemu karę łączną roku pozbawienia wolności.

Kasację od tego wyroku, który uprawomocnił się w dniu 14 lutego 2014 r. bez postępowania odwoławczego, wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia w zakresie pkt II części dyspozytywnej, na korzyść skazanego M. D. Zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, tj. art. 410 k.p.k., polegające na pominięciu wynikającej z materiału dowodowego i mającej znaczenie dla rozstrzygnięcia okoliczności, iż w sprawie Sądu Rejonowego w E. o sygn. ... 980/10, z uwagi na kontrawencjonalizację czynu będącego przedmiotem postępowania, doszło do przekształcenia orzeczonej kary 10 miesięcy pozbawienia wolności na karę aresztu w wymiarze 30 dni, co następnie skutkowało obrazą art. 85 k.k. poprzez połączenie w pkt II części dyspozytywnej wyroku łącznego kary pozbawienia wolności i kary aresztu.

Wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i umorzenie postępowania w tym zakresie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona na korzyść skazanego kasacja, niezależnie (o czym później) od nietrafnego ujęcia zarzutu rzeczywiście zaistniałej obrazy art. 85 k.k., jest oczywiście

zasadna, co zgodnie z art. 535 § 5 k.p.k. dało możliwość uwzględnienia jej w całości na posiedzeniu bez udziału stron. Dokumenty zawarte w aktach sprawy Sądu Rejonowego w E. o sygn. ... 980/10, które w toku postępowania o wydanie wyroku łącznego zostały uznane za dowód (k. 52), każą przyjąć, że połączenie węzłem kary łącznej wymierzonej skazanemu w tej sprawie kary pozbawienia wolności było wynikiem niedostrzeżenia przez Sąd orzekający, iż kara ta stała się nieaktualna, bowiem prawomocnym postanowieniem z dnia 9 listopada 2013 r., sygn. akt ... 6621/13, Sąd Rejonowy w E. na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247) ustalił, że czyny, których dopuścił się M. D. w przedmiotowej sprawie stanowią wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. oraz że wymierzona mu kara 10 miesięcy pozbawienia wolności ulega zamianie na karę aresztu w wymiarze 30 dni (k. 147 akt sprawy ... 980/10). Niewątpliwie, trafnie autor kasacji podniósł, że w toku procedowania o wydanie wyroku łącznego Sąd orzekający, pomijając wspomniane postanowienie, rażąco naruszył przepis art. 410 k.p.k., zgodnie z art. 574 k.p.k. mający zastosowanie w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, nakazujący, by podstawę wyroku stanowiły wszystkie okoliczności ujawnione w toku rozprawy głównej. Zaistniałe uchybienie trzeba uznać za rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku, skoro jego następstwem była też rażąca obraza art. 85 (także art. 86 § 1) k.k. Nie mogła bowiem podlegać łączeniu i stanowić podstawę do określania granic kary łącznej kara, która wcześniej prawomocnym orzeczeniem została zamieniona na inną karę. Doszło przy tym do zasadniczego pogorszenia sytuacji skazanego, który miałby do odbycia karę łączną roku pozbawienia wolności, zamiast odrębnych kar 6 miesięcy pozbawienia wolności i 30 dni aresztu. Należy wspomnieć, że w kasacji niesłusznie wskazano, iż doszło do obrazy art. 85 k.k. „poprzez połączenie w pkt II części dyspozytywnej wyroku łącznego kary pozbawienia wolności i kary aresztu”. Zaskarżony wyrok takiego rozstrzygnięcia nie zawiera, natomiast w będącym w polu zainteresowania pkt II wyroku Sąd meriti wyraźnie stwierdził, że „łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności (podkr. SN) orzeczone wobec skazanego M. D. wyrokami Sądu Rejonowego w E. z dnia 28 lutego 2011 r. w sprawie ... 980/10 i Sądu Rejonowego w E. z dnia 12 kwietnia 2011 r. w sprawie ... 909/10”, a

nie ogólnie, że łączy kary orzeczone w tych sprawach, co dałoby asumpt do przyjęcia, że faktycznie połączył karę aresztu, finalnie orzeczoną po zamianie pierwotnie orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Stwierdzenie opisanego uchybienia nakazywało postąpić zgodnie z wnioskiem kasacji, tj. uchylić wyrok łączny Sądu Rejonowego w E. w zaskarżonej części i umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie obejmującym wyroki Sądu Rejonowego w E. z dnia 28 lutego 2011 r. w sprawie o sygn. ... 980/10, oraz z dnia 12 kwietnia 2011 r. w sprawie o sygn. ... 909/10. Kara aresztu, na którą została zamieniona wymierzona w pierwszej z tych spraw kara pozbawienia wolności nie podlega bowiem łączeniu z wymierzoną w drugiej sprawie karą pozbawienia wolności. Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia powołano art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 572 k.p.k.; pierwszy z tych przepisów przewiduje możliwość umorzenia postępowania przez Sąd kasacyjny po uchyleniu zaskarżonego orzeczenia, zaś drugi stanowi materialną podstawę umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku, o wydatkach związanych z rozpoznaniem kasacji rozstrzygając zgodnie z art. 638 k.p.k.